

דף כד:

עין משפט א.

אה"ע סימן קכד סעיף ב

ב. כותבין גט על דבר שיכול להזדייף כגון נייר מחוק^ט, וקרן של פרה, ויד העבד, ונותנים לה העבד או הפרה, ולא יקצוץ שלא יהיה מחוסר קציצה בין הכתיבה לנתינה, וכותבין אף על החרס ועל העלין אפי' הם של ירקות שאינם של קיימא^י, וי"א דירקות שאינם מתקיימים כגון בצלים פסול, ולענין הכתב בכל כתב כשר.

עין משפט ב.

אה"ע סימן קמג סעיף ב

ב. יד. התנה עליו תנאי שתעמוד בו כל ימיה, כגון שלא תאכלי בשר או שלא תשתי יין כל ימי חיך, אין זה כריתות ואינה מגורשת.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קמג סעיף בא

בא טו. אמר לה ע"מ שלא תלכי לבית אביך עד זמן פלוני, אע"פ שהגט כשר והתנאי קיים, אין לשום אדם להשתדל בגט שינתן בתנאי זה, כי א"א לעמוד על נפשה ולא ללכת לבית אביה, ונמצא גט בטל ובניה ממזרים^כ.

בא טז. גם אם המגרש הוא מאותם שכופין להוציא, ולא רצה לגרש אלא בתנאי שלא תלכי לבית אביך עד זמן פלוני, כופין אותו לגרש בלא תנאי זה.

ט. ממשנה בדף כ"א ע"ב כחכמים, ולא חיישינן שמא היה תנאי ומחקן ואינו מורגש, ובלבד שיתן אותו בעדי מסירה, שאם לא כן פסול הוא אפי' יבואו עדי החתימה לפנינו ויעידו שלא היה שום זיוף, כיון דהוי כמזוייף מתוכו וכאילו אין עדי חתימה כלל מכיון שיכול להזדייף וע"כ הכריע הב"י דפסול, כ"כ הח"מ בס"ק ב'.
י. זו דעת השו"ע והרמב"ם, ודעה שני' דעת הר"ן ברמ"א. ולכתחילה כתב הרמ"א דיש לכותבו על קלף ולא צריך שהקלף יהיה נעשה לשם גט, ח"מ. ואפי' נכתב על נייר אין עיכוב בדבר זה, וכן נוהגים היום לכותבו על נייר. ובט"ז וכן בגט מקושר כתבו דעדיף היום על הנייר שלנו מקלף דעל הנייר מורגש יותר המחק כ"כ הפ"ת.
כ. וכן הוא דעת הרמב"ם ושאר פוסקים, אבל אם לא קצב זמן לא הוי תנאי כלל. כ"כ בב"ש ס"ק ל"ד.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהוד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ד.

או"ח סימן שסב פעיף א

א. כל מחיצה שנעשתה שלא לדור^ל בתוכה אלא לצניעות או לשמור דברים בתוכה או לישב בה כדי לשמור השדות, אינה מחיצה לעשות מה שבתוכה מוקף לדירה אלא מחיצה לטלטל מה שבתוכה וע"כ אם המקום יותר מבית סאתים לא הוי מחיצה לטלטל בכולה^מ כמו במחיצה לדירה.

ב. אילן שענפיו יורדים למטה מג' טפחים מן הארץ^נ ועיקרן במקום חיבור לאילן גבוה מעשרה חשוכים כמחיצה לטלטל ומותר לטלטל בכולו^ס ובלבד שימלא האויר שבין הענפים בעצים או בקש^ע ויקשור הענפים שלא ינידם הרוח, שכל מחיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה אינה מחיצה כלל.

ודוקא עד גודל בית סאתים אבל ביותר מסאתים אפי' נטעם לשם מחיצה כיון שאינו עשוי לדור בתוכו לאו מחיצה^פ.

עין משפט ה.

או"ח סימן תרל פעיף י

יב. העושה סוכתו בין האילנות^צ והאילנות דפנות לה אם היו חזקים או שקשר אותם עד שלא תהיה הרוח מצויה מנידה אותם^ק כשרה. ע"כ אין נכון לעשות כל המחיצות מיריעות של פשתן בלי קנים אע"פ שקשר אותם טוב, דלפעמים מתנתקים ואינו יודע מזה והוי מחיצה שאינה יכולה לעמוד ברוח מצויה.

ל. עירובין כ"ו.

מ. אלא בד' אמות בלבד.

נ. דהוי לבוד, ממשנה עירובין צ"ט.

ס. אפי' במקום שאינו גבוה עשרה טפחים דהוי ליה חורי רה"י, מ"ב אות ו'.

ע. ע"י המילוי מתחזקת המחיצה שלא תתנדנד ע"י הרוח, וג"כ צריך קשירת הענפים בארץ, מ"ב אות ז'.

פ. מ"מ אם מילא הקש לשם דירה ממש אפי' לא נטע האילן לכך הוי מחיצה אם רוב הדופן מקש. מ"ב אות י' ממ"א.

צ. ולא סמכה ע"ג האילן דאל"כ אין עולין לה ביו"ט. מ"א ס"ק י"ד.

ק. ואפי' עומדים בבית במקום שאין רוח, אינה מחיצה. מ"א ס"ק ט"ז.

י. יג. הרוצה לעשות מחיצות בסדינים טוב שיארוג במחיצות קנים בפחות
מג' טפחים.